

Van Maarseveen benoemde in oktober 1946 een bemiddelingscommissie, de commissie-Meijers. Deze kwam in januari 1947 met een kort, uit vijf punten bestaand bemiddelingsvoorstel: de joodse minderheid zou het recht krijgen haar standpunt naast dat van de meerderheid voor te leggen aan de rechter die over de voogdij beslist; het dagelijks bestuur van OPK zou worden uitgebreid met een lid, in overleg met de joodse minderheid aan te wijzen; de directie van OPK zou niet worden gewijzigd; over kinderen die naar een joods milieu worden overgebracht zou overleg gepleegd moeten worden met de joodse voogdijstichting Le-Ezrath Ha-Jeled; en, als vijfde punt: 'Kinderen van ouders, die op 9 mei 1940 contribuerend lid waren van een joods kerkgenootschap, dienen in een joods milieu opgevoed te worden, tenzij zeer gewichtige redenen daar tegen spreken.'²³

Ondanks bezwaren stemden Van der Molen en haar medestanders toe; de leden van de joodse minderheid zagen het bemiddelingsvoorstel als een overwinning. Maar zij juichten te vroeg. De uitbreiding van het dagelijks bestuur werd niet gerealiseerd en de niet-joodse meerderheid vond maar al te vaak een 'zeer gewichtige' reden om de essentie van het vijfde punt van de overeenkomst te ontcrachten. In maart 1949 traden de bewust-joodse leden opnieuw uit de Commissie OPK en tot grote opluchting van de joodse gemeenschap werd OPK in september 1949 opgeheven. De Amsterdamse Voogdijraad nam de werkzaamheden over.

Het is onvoorstelbaar wat maatschappelijk werkers van OPK in die jaren in hun rapportages durfden noteren. De joodse indicatie van de jongen A.S. was gering: 'de ouders van het kind aten zelfs paling'; de vader van het meisje R.S. sympathiseerde met de Rooms-Katholieke Kerk 'wat zou blijken uit financiële steun aan charitatieve instellingen'; de vader van de twee kinderen I. voerde een bakkerij onder rabbinaal toezicht, maar hij deed dit 'niet uit overtuiging, maar voor de buitenwereld'.²⁴ Dat daarentegen Baracs bij voortduring als jood naar voren werd geschoven — en zich als zodanig naar voren liet schuiven — wekte binnen de joodse gemeenschap veel ergernis. Baracs beroemde zich er op het Kerstfeest te vieren en hij was in de gereformeerde kerk getrouwd. Dat onder zijn leiding het Bureau OPK de joodse indicatie van joodse oorlogswezen afwees, werd onaanvaardbaar geacht.²⁵

Tijdens de behandeling, in 1949, van het wetsontwerp tot afschaffing van het Besluit Oorlogspieegkinderen maakte de regering op verzoek van de Tweede Kamer de cijfers bekend. Het totaal aantal aangemelde joodse oorlogspieegkinderen bedroeg 3.942, waarvan: 1.902 met ouders of vooroorlogse voogden werden verenigd, 199 bij nader onderzoek geen oorlogswezen bleken te zijn, 11 overleden waren vóór een voogdijbeslissing, 151 vóór een voogdij-beslissing naar het buitenland vertrokken en 316 vóór een voogdij-beslissing meerderjarig werden. In de resterende 1.004 gevallen regelde de rechter de voogdij op advies van OPK en moest voor 359 kinderen nog een regeling worden getroffen. Van de 1.004 door de rechter vastgestelde voogdij-regeling gaf de minister de volgende onderverdeling:

<i>onder voogdij van joodse familieleden</i>	375
<i>onder voogdij van andere joodse pleegouders of joodse instellingen</i>	226
<i>onder voogdij van niet-joodse pleegouders</i>	303
<i>onder voogdij van de Commissie OPK</i>	100
<i>totaal</i>	1.004 ²⁶

De strijd tussen OPK en het belang van de joden speeld. Generaliserend heil — van het kind heil en dat volgens Le-Ezrath worden in een joods milieu hun liefde voor het kind tijdens de oorlog bij zijn joods milieu het kind gehaald. Le-Ezrath H. logswes zou altijd de den de onderduikoud

Tijdens de behandeling Kamer op 10 augustus van deze vraag staat ke trauma groter is: o trouwd geworden onstaan, wanneer het j dat wil zeggen van j van vandaag hebben sche gevolgen van j moesten leven.

Berechting en z

De Bijzondere Gerwezen iets minder 'onvaderlandslieve commissies voor journalisten, advoe

Bij de berechting van af. De drie grogen hun doodstraf met de dagelijkse (hoofd van de Arscher (in de oorlgratiëring — heefwaren van de dooorlogsmisdadigevan de doodstrafende omstandigdaad van de tweeden in Nederlantaantwoord schreevan gratie was ide joodse bevolzou zijn 'door o